

ISSN 0350-185X
UDK 808

СРПСКА АКАДЕМИЈА НАУКА И УМЕТНОСТИ
и
ИНСТИТУТ ЗА СРПСКИ ЈЕЗИК САНУ

ЈУЖНОСЛОВЕНСКИ ФИЛОЛОГ

књ. LXXIV, св. 1

Уређивачки одбор:

др Јасна Влајић-Појовић, др Рајна Драгићевић, др Најда Иванова,
др Александар Лома, др Алина Маслова, др Софија Милорадовић,
др Мирослав Николић, др Слободан Павловић, др Предраг Пипер,
др Слободан Ремешић, др Живојин Станиојчић, др Срећко Танасић,
др Зузана Тойолињска, др Анаитолиј Турилов, др Виктор Фридман

Главни уредник

Предраг Пипер

БЕОГРАД
2018

ISSN 0350-185X, LXXIV, св. 1 (2018)

UDK: 811.163.4'344

811.163.4'373.45:811.13

COBISS.SR-ID: 267376140

DOI: <https://doi.org/10.2298/JFI1801031L>

Примљено: 5. децембра 2017.

Прихваћено: 27. децембра 2017.

Оригинални научни рад

ОРСАТ Л. ЛИГОРИО*

Универзитет у Београду

Филозофски факултет

Одељење за класичне науке

Институт за српски језик САНУ

Београд

ДИФТОНГАЦИЈА У ДАЛМАТОРОМАНСКИМ РЕЛИКТИМА ЛАТИНСКОГ СУФИКСА -ÉLLU, -A** (ИЗ БАЛКАНСКОГ ЛАТИНИТЕТА XII)

Предлаже се да су српскохрватски исходи који се у далматороманским реликтима црногорским налазе на мјесту латинског ё у дериватима суфиксa -ÉLLU, -A, тј. **ě*>*jě* и (*u*)*jā*, траг дифтонгà у далматском језику, тј. **jé* и **já*, који су од онога ё били постали у два корака, и то, ё > **jé*, одакле је онда *jě*, и **jé* > **já*, одакле је онда (*u*)*jā*.

Кључне ријечи: историјска фонологија, етимологија, латински, балкански латинитет, далматоромански, српскохрватски, Црна Гора, Бока, дифтонгација, латинско ё, суфикс -ÉLLU, -A.

1. Увод

Суфикс -ÉLLU, -A од старине је у латинском служио за образовање деминутива, као нпр. у ÁGNU (*Pl.+*) „јагње“ ⇒ AGNÉLLU (*Pl.*) „јагњче“; v. TEKAVČIĆ 1970: 203sqq.

Романски исходи овог образовања или остају деминутиви или постају лексикализовани, као нпр. лат. AGNÉLLU > фр. *agneau*, ит. *agnello*, рум. *miél*, и тако даље, што v. REW 284, све у значењу „јагње“ (не „јагњче“).

* orsat.ligorio@gmail.com

** Овај чланак резултат је рада на пројекту „Етимолошка истраживања српског језика и израда Етимолошког речника српског језика“ (бр. 178007) који финансира Министарство просвјете, науке и технолошког развоја Републике Србије.

Суфикс -ÉLLU, -A радо се смјењује суфиксом -ÜLU, -A, у истој функцији, од којег је постао; v. HAKAMIES 1951: 10 и VÄÄNÄNEN 1981: 89. Ова појава налази се већ у класичном језику, што уп. ÁGNÜLU (*Diom.*) поред AGNÉLLU горе, ÓCÜLU (*Pl.*+) поред OCÉLLU (*Pl.*), VÍTÜLU (*Cic.*+) поред VITÉLLU (*Pl.*), итд.

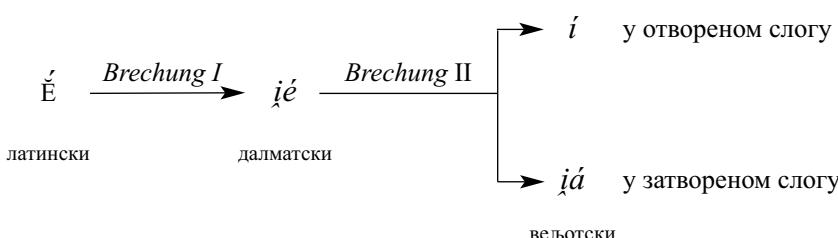
(У далматском језику смјену -ÜLU, -A \Leftrightarrow -ÉLLU, -A биљежимо у реликтима парова ÁRÜLA \Leftrightarrow *ARÉLLA, ÁSSÜLA \Leftrightarrow *ASS(T)ÉLLA, FÁCÜLA \Leftrightarrow *FACÉLLU, *GÉRRÜLA \Leftrightarrow *GERRÉLLA, ÓFFÜLA \Leftrightarrow OFFÉLLA, PÍSCÜLU \Leftrightarrow *PISCÉLLU, SCÁMNÜLU \Leftrightarrow SCAMNÉLLU, SCÓPÜLU \Leftrightarrow *SCOPÉLLU, SÍTÜLU \Leftrightarrow SITÉLLA; v. PLSA 55, фсн. 168.)

Суфикс -ÉLLU, -A такође гдјегдје смијени и -(I)CÉLLU, -A, као нпр. у AGNICÉLLU (*Pomp.*) поред AGNÍCÜLU (*Arn.*) и AGNÉLLU горе. Ово је варијанта суфикса -ÉLLU, -A; v. HAKAMIES *loc.cit.*

У далматороманским реликтима дериватâ овог суфикса, лат. -ÉLLU, -A, у Црној Гори мјесто лат. É налази се или сх. * $\overset{\circ}{e}$ > јек. јë или сх. (u)јã; моја теза је да су ти исходи траг дифтонгације у далматском језику.

У далматском постојале су, као што је познато, двије дифтонгације;¹ v. MULJAČIĆ 1962: 252–6. То су тзв. *јрва* и *друга далматороманска дифтонгација* (или *Brechung*).

Двостепени развој предложио је BARTOLI 1906: II 331:



уз то да степен **ié* у вельотском није документован.

У раду из 2015. ја сам показао да је тзв. псевдојат, који се налази у далматороманским реликтима српскохрватским, прежитак овог **ié*; v. ЛИГОРИО 2015: 45–55, 64sqq.

Пошто се реликти ове појаве, *Brechung*-а I, простиру од Крка до Бара, тј. по васцијелој далматској романији, прва дифтонгација морала је бити општедалматска.

Brechung II, за разлику од тога, није општедалматска појава.

¹ То јест, терминолошки; у ствари је само прва дифтонгација *Brechung*. (V. фусноту у тач. 4.3.1 испод.)

Налази се само на Крку, у вељотском говору далматском, као што је познато, и – као што ћу то у овом раду показати – у Црној Гори, у далматороманским реликтима црногорским.

2. ГРАЂА

2.0.1. Суфикс $-(i)c\acute{e}llu$, -a у далматороманским реликтима црногорским налази се, колико знам, у неких 16 случајева.

$-c\acute{e}llu$, -a се налази у реликтима лат. *CACAUSTÉLLA, *CADÉLLU, CHORDÉLLA, *CORVÉLLU, *GERRÉLLA, LUPÉLLU, *MYRTÉLLA (поред *MYRTICÉLLA), OFFÉLLA, *PONTÉLLAE, SARDÉLLA, *SCARDÉLLU и *SCOPÉLLU; према томе, ова образовања постају или од *a*-основа, као у CHORDÉLLA \Leftarrow CHÓRDA, *MYRTÉLLA \Leftarrow MÝRTA, OFFÉLLA \Leftarrow ÓFFA, SARDÉLLA \Leftarrow SÁRDA, *SCARDÉLLU \Leftarrow *SCÁRDA (?), или од *o*-основа, као у *CADÉLLU \Leftarrow CÁDU, CORVÉLLU \Leftarrow CÓRVU, LUPÉLLU \Leftarrow LÚPU, или од *i*-основа, као у *GERRÉLLA \Leftarrow GÉRRE, или од *C*-основа, као у *PONTÉLLAE \Leftarrow PÓNTE, а *SCOPÉLLU постаје смјеном суфикса од SCÓPULU. (*CACAUSTÉLLA тамног је поstanja.)

$-(i)c\acute{e}llu$, -a се налази у реликтима лат. BUTTICÉLLA, *LAUCÉLLU, *MYRTICÉLLA (поред *MYRTÉLLA) и *PULLICÉLLA; према томе, та образовања постају или од *a*-основа, као у *MYRT(IC)ÉLLA \Leftarrow MÝRTA и *PULLICÉLLA \Leftarrow (* P ÚLL(I)A, или од *i*-основа, као у BUTTICÉLLA \Leftarrow BÚTTE. (*LAUCÉLLU упитног је поstanja.)

Реликти ових 16 случајева чине главне *īrimjere Brechung-a II*; v. од. 2.1 испод.

2.0.2. Осим тога постоје и неколики други *īrimjeri* ове појаве. То су они далматоромански реликти који се или не налазе у Црној Гори или нису образовани помоћу овог суфикса; v. од. 2.2 испод.

2.1. Главни *īrimjери*.

BU(TTI)CÉLLA (\Leftarrow BÚTTE) → сх. бӯкила (Бока, Доброта: „четвртина стара (30 лит.“, ERHSJ I 232); др. лит. Вук 1852: 47, RJAzu I 723, REW 1426, 1427, НАКАМИЕС 1951: 91, ROCCHI 1990: 85, PLSA 90, ЛИГОРИО 2015: 46.

*(CA)CAUSTÉLLA (\Leftarrow ?) → сх. кòсѝтиља (Бока: „некакво дрво и род, *Art Baum und Frucht davon, arboris genus*“, Вук 1852: 392; Бока, RJAzu V 354; Бока: „копривић, лодоња, *Celtis australis*“, ERHSJ II 165), косѝйља (Котор, МУСИЋ 1972: 177), кòшћела (Црна Гора, ERHSJ loc.cit.), кошћела (Рисан, Црмница, *op.cit. ibid.*; СЗ Бока: „копривић, *Celtis australis*“, МУСИЋ loc.cit.; Загараћ: „дрвенаста биљка са листовима сличним у букве (*Celtis australis*) и плод ове биљке“, ЂУПИЋ–ЂУПИЋ 1997: 186), кошћела (Кучи: „дрво копривић, *Celtis australis*“, ПЕТРОВИЋ–ЋЕЛИЋ–КАПУСТИНА 2013: 191), кошћела, -ёл’ё (Зета: „врста дрвета чији је плод коштуница величине дивље трешње“, БАШАНОВИЋ–ЧЕЧОВИЋ 2010: 230); дерив. *dem.* кòшћелица (Црна Гора, Вук 1852: 296; RJAzu V 383), кошћелица (Загараћ, ЂУПИЋ–ЂУПИЋ loc.cit.), кошћелица (Црна Гора, ERHSJ loc.cit.), кошћеловина

(Кучи: „кошћелово дрво“, Петровић–Ђелић–Капустина 2013: 191), *кошћеловак* (Кучи: „обруч од кошћеловине“, *op.cit. ibid.*); топ. *Кошћелица* „главица више Црнојевића ријеке, где су двије велике кошћеле, ein Berg in Monenegro, montis nomen“, *Gostilj(e)* (Зета, у тур. попису из 1485. *Gostil*, у повељи св. Саве св. Николи Врањинском јтв. Гостил, ЛОМА 2013: 64); уп. сх. *кошћела* (Дубровник, Херцеговина, ERHSJ II 165), *кошћела* (Брусеје: „воћно стабло с црним бобицама, а у њима велика коштица и мало меса“, DULČIĆ–DULČIĆ 1985: 509), *кошћил* (Херцеговина, ŠUGAR 2008: 320; Пупнат, Жрново, *op.cit.* 323), *кошћил* (Блато, MILAT PANŽA 2015: 211), *косијила* (Херцеговина, ŠUGAR 2008: 320), *кошћила* (Кућиште, *op.cit.* 323), *косијела* (Шкабрња, Ислам Латински, Суховаре, Полача, Вукшић, Загвозд, Муцићи код Загвозда, Шипак код Плоча, Дрниш, Дрвеник, Макарска, *op.cit.* 319); дерив. *косијелић* (Ислам Латински, *op.cit. ibid.*); др. лит. RAZU V 383, Симоновић 1959: 105.

*CADÉLLU (== CÁDU) → сх. *кадио, -ђела* (Прчањ, Тиват, Ластва: „корито за прање“, ERHSJ II 12), *кадио, -ља* (ЈИ Бока: „корито дугуљастог облика“, LIPOVAC-RADULOVIC 2004: 141), *кадио, -ја* (Будва, Паштровићи: „корито за прање“, LIPOVAC-RADULOVIC 1997: 118), *кадио* (Бока: „посуда за прање, дугуљастог облика“, Радоличић 2008: 33); дерив. *dem. кађелице* (Ластва, ERHSJ *loc.cit.*); др. лит. REW 1456, PLSA 90, Лигорио 2015: 46.

CHORDÉLLA (== CHÓRDA) → сх. *гужћела / гурђела* (Бјелопавлићи: „пантљика за мјерење дужине“, Ђутић 1977: 197), *гурђела* (Стара Црна Гора, Пешикан 1965: 251; Црна Гора: „трака, врпца пантљика за мјерење“, Шоћ 2002: 73; Његуши: „пантљика за мјерење, трака“, Оташевић 2012: 78), *гурђела* (Пераст, Лепетане, ERHSJ II 153), *гурђела* (Бока: „украсна врпца, пантљика; узица“, Радоличић 2008: 29), *гурђела / курђела* (Грбаљ: „трака“, LIPOVAC-RADULOVIC 2004: 175), *гурђела / курђела* (С3 Бока: „пантљика (украсна), врпца, узица“, MUSIĆ 1972: 149), *курђела* (Зета: „пантљика за мјерење“, Баšanović-Чечовић 2002: 2010), *курђела* (Будва: „филмска трака“, LIPOVAC-RADULOVIC 1997: 159); уп. сх. *курдёла* (Раб: „пантљика, трак, бијела плетена врпца, фириџел (Чилипи“, ERHSJ II 153), *курдјела* (Дубровник: „пантљика“, RAZU V 811; Дубровник, ERHSJ *loc.cit.*), *курђела* (Цавтат, Дубровник, Чилипи, Херцеговина, Корчула, ERHSJ *loc.cit.*), *курдјила* (Чилипи, ERHSJ *loc.cit.*), *гурадјела* (Босна, ERHSJ *loc.cit.*); дерив. *dem. курдјелица* (Дубровник, Цавтат, RAZU *loc.cit.*), *курђелица* (Дубровник: „бијела пантљика од конца, weisses Zwirnband, fascia alba e filis lineis duplicatis texta“), *курђелица* (Цавтат, Дубровник, Чилипи, Херцеговина, Корчула, ERHSJ *loc.cit.*); уп. вељ. *cordiala*; др. лит. BARTOLI II 198, REW 1881, MULJAČIĆ 1962: 253, EDV 52.

*COR(V)ÉLLU (== CÓRVU) → сх. *курјај* (Рисан: „којафана“, ERHSJ II 184), *курјај* (Пераст, Myo, JE II 106), *куријал* (Myo, ERHSJ *loc.cit.*; Пераст, Myo, JF II 292), *курјај* (Бока, Доброта, ERHSJ *loc.cit.*), *курјај* (Ластва, *op.cit. ibid.*; Доброта, Међине, JE *loc.cit.*), *курјај* (Доброта, Међине, Стрп, Лепетане, Костањица, JF *loc.cit.*), *курјај* (Столив, Кртоле, JE *loc.cit.*), *курјај* (Столив, Кртоле, JF *loc.cit.*), *курјај* (Баошић, JE *loc.cit.*), *курјај* (Баошић, JF *loc.cit.*); топ. *На Курјаје* (Котор, ERHSJ *loc.cit.*), име мјеста на Шкурди у Шурању; оном. *Курјај* (*op.cit. ibid.*), презиме у Црној Гори; уп. сх. *курбен* (Дубровник), *курбјел* (Цриквеница, Башка

Нова, Новиград), *курбѣль* (Бакар, Бакарац), *корбѣл* (Кленовица, Волоско, Нерезине); др. лит. REW 2269, ROCCHI 1990: 148, PLSA 94, Лигорио 2015: 54.

*GERRÉLLA (\Leftrightarrow *GÉRRÜLA \Leftarrow GÉRRE) → сх. *гјара* (Тиват: „*Smaris vulgaris*“, JF II 286), *genpl glârā* (Бијела, ERHSJ I 551), *гљара* (Ластва, Бока, Котор, Тиват, Столив, *ibid.*; Башић, Костањица, Лепетане, Кртоле: „*Smaris vulgaris*“, JF loc.cit.), *гљара* (Бока: „*Salmarida, Smaris communis*“, RAZU III 212), *грѣља* (Муо, ERHSJ loc.cit.); дерив. *dem. гљарѝца* (Тиват, Прчањ, *op.cit. ibid.*), *граљица* (Муо, *ibid.*; Муо, JF loc.cit.); др. лит. REW 3746, BARTOLI 1906: II 291, MULJAČIĆ 1962: 250, ROCCHI 1990: 189, PLSA 144, Лигорио 2015: 54.

*LAUCÉLLU² (\Leftarrow ‘LÁU’?) → сх. топ. *Ловћен*, планина над Котором (Бока, ERHSJ II 321); књиж. потв. *Ловьћенъ* (документи: „планина у Црној Гори, цркви цетињском приложи Иван Црнојевић“, PKCC II 18; CDLIII (1485) 6993. 4. *januarii*, Réka: и јеће приложихъ планиноу нашоу башињскоу Ловътъенъ, MS 531); др. лит. RAZU VI 166, ЛОМА 1996: 124–7, PLSA 158.

LUPÉLLU (\Leftarrow LÚPU) → сх. *лубијał* (Муо, ERHSJ II 323), *лубијão*, -ǎло (Доброта: „*Seebarsch*“, *ibid.*), *лубијао* (Доброта: „агач“, HIRTZ 1956: 206), *лубијô*, -ǎла (Прчањ, ERHSJ loc.cit.), *лубио / лубијал* (Муо, JF II 260), *лубјан* (Кртоле: „брانцин“, ERHSJ loc.cit.), *лубјо* (Котор: „агач“, HIRTZ loc.cit.), *лумбијão*, -ǎлô (Прчањ, ERHSJ loc.cit.), *лумбијао* (Прчањ: „агач“, HIRTZ 1956: 208), *љубјај* (Башић: „смудут“, JF loc.cit.), *љубљав* (Рисан, ERHSJ loc.cit.), *љубљај*, *љубљаја* (Далмација [*sic*]: „морска риба која се Талијански зове *bancino* [= *branzino*], Art Seefisch, *piscis quidam marinus*“, Вук 1852: 338; Бијела: „смудут, лубин, бранцин“, ERHSJ loc.cit.), *љубљај*, -ǎја (Лепетане, *op.cit. ibid.*), *љубљај* (Котор: „агач“, HIRTZ 1956: 206; Костањица: „смудут“, Пераст, Лепетане, JF loc.cit.), *љубљао* (Котор: „агач“, HIRTZ 1956: 209), *љубљен* (Муо, ERHSJ loc.cit.), *љубљен / љубљан* (Муо: „агач“, HIRTZ loc.cit.; Стрп: „смудут“, JF loc.cit.), *љубљô*, -љава (Ластва, ERHSJ loc.cit.), *љубљô*, -ǎја (Столив, ERHSJ op.cit. *ibid.*), *љумблјав / љумблјан* (Доброта: „смудут“, JF loc.cit.), *љумљаў* (Доброта, ERHSJ loc.cit.); књиж. потв. *љубљај* (Љубиша: жегом ловим љубљаје, RAZU VI 296); др. лит. BARTOLI 1906: II 295, REW 5173, ROCCHI 1990: 220, PLSA 162, Лигорио 2015: 54.

*MYRT(IC)ÉLLA (\Leftarrow MÝRTA) → сх. *мрчёла* (Будва, ERHSJ II 471; Спич: „приморски зимзелени жбуњ, *Phillyrea*“, Поповић–Петровић 2009: 125), *мрчела* (Паштровићи: „шимшир“, Вук 1852: 373), *мрчела* (Паштровићи, ERHSJ loc.cit.), *мурћела* (Прчањ, *op.cit. ibid.*); уп. сх. *мрчела* (Дубровник), *мурћела* (Полјица на Крку, Раб), *мурићела* (Ист, Сали, ИЖ, Ривањ, Кукљица, Бибиње, Вргада, Муртер, Бол, Брусеје, Питве), *мурћела* (Вис), *мурићила* (Трогир, Милна, Пучишћа), *мрићила* (Драчевица); др. лит. RAZU VII 50, REW 5802, Симоновић 1959: 85, PLSA 181, Лигорио 2015: 48, Лигорио 2017: 430.

OFFÉLLA (\Leftrightarrow ÓFFÜLA \Leftarrow ÓFFA) → сх. *фїла* (Паштровићи: „кришка“, MUSIĆ 1972: 237; Велика: „парче порезано ножем (јабуке, крушке и сл.)“, ЈОКИЋ 2012: 45; Плав–Гусиње: „кришка од воћа“, REKOVIĆ 2013: 87), *фїла*, -л'ě (Зета: „кришка, парче

² Упитно; в. тач. 4.2.2 испод.

(лубенице)“, Баšanović-Чечовић 2010: 329), *фила* (Црмница: „кришка“, ERHSJ II 560), *фиља* (Спич: „кришка“, Поповић-Петровић 2009: 158); дерив. *vb.* *филјај* (ЛИ Бока: „танко резати“, LIPOVAC-RADULović 2004: 88; Његуши: „танко резати, искидати“, Otašević 2012: 68), *филай* (Будва, Паштровићи: „јурити, танко резати, полагано вући“, LIPOVAC-RADULović 1997: 84); уп. сх. *фиља* (Дубровник), *хвјела* (Дубровник), дерив. *фјёлица* (Дубровник, Чилипи), *јёлица* (Чилипи); уп. алб. *félë / thélé*; др. лит. BARTOLI 1906: II 290, RJAzu III 53, 753, REW 6042, НАКАМИЕС 1951: 89, LANDI 1989: 50, 87, 108, РОССИ 1990: 256, PLSA 185, ЛИГОРИО 2015: 49.

*PONTÉLLAE (⇐ PÓNTE) → сх. топ. *pl* *Пұнхеле* (Ластва, Mrчевац, ERHSJ II 700); уп. сх. топ. *Punt'ál* (Пунат) ← вељ. **pontjál* < PONTÉLLU; др. лит. RJAzu XII 663, REW 6649, PLSA 208, ЛИГОРИО 2015: 49.

*PULLICÉLLA (⇐ (*PÚLL(i)A) → сх. дерив. *Пунијелино* (Прчањ, ERHSJ III 72); уп. сх. *йұнијела* (Дубровник), топ. *pl* *Пунијеле* (Дубровник), *Од үұн-ијёлә* (Дубровник), *На Пунијелам* (Дубровник); др. лит. RJAzu XII 663, REW 6828, НАКАМИЕС 1951: 61, MULJAČIĆ 1962: 253, РОССИ 1990: 288, PLSA 211, ЛИГОРИО 2015: 50.

SARDÉLLA (⇐ SÁRDA) → сх. *сардела* (С3 Бока: „врста морске рибе, *Clupea pilchardus*“, MUSIĆ 1972: 222), *сардела* (ЛИ Бока: „срђела“, LIPOVAC-RADULović 2004: 306), *сардела* (Баошић, Костањица, Пераст, Доброта, Муо, Лепетане: „*Clupea pilchardus*“, JF II 225), *сардјела* (Пераст, Бијела, Костањица, ERHSJ III 318), *срđела* (Улцињ, JF loc.cit.; конт. Црна Гора: „*Clupea pilchardus*“, Шоћ 2002: 163), *срđела* (Стрп, JF loc.cit.), *срђела* (Приморје: „*die Sardelle, Clupea encrasiculus*“, Вук 1852: 703); уп. сх. *сардела* (Валун, Нерезине), *сардила* (Трпањ), *сарђела* (Жуљана, Бријеста, Молунат), *срђела* (Ходиље, Броце, Доли, Корита, Слано, Суђураћ, Затон, Млини, Цавтат, Стрп), *срђела* (Колочеп, Мокошице, Дубровник), *шардела* (Ловран); уп. вељ. *sardiála*; др. лит. BARTOLI 1906: II 221, 301, RJAzu XIV 545, XVI 236, 245, REW 7603, EDV 109, PLSA 229, ЛИГОРИО 2015: 53.

*SCARDÉLLU (⇐ *SCÁRDA?) → сх. топ. *Шкрадио, -ијела*, мјесто у Доброти по-ред мора, у близини *Cv. Brâhă* и рибарске поште Муљана, *Шкрадио гôрњи и дôњи* (Бока, ERHSJ III 268); лат. gensg *Scardelli* (документи: *in contrata Scardelli*, 1435–1440, loc.cit.); уп. др. лит. RJAzu XVII 689, PLSA 233, ЛИГОРИО 2015: 50.

*SCO(R)PÉLLU (↔ SCÓPULU) → сх. топ. *Шкрапио, -ијела*, два острва крај Пераста (и црква, *Госа од Шкрапијела*) (Пераст, ERHSJ III 273), *Скрапио, -ијела* (Муо, *ibid.*); уп. сх. *шкрапио, -ијела* (Дубровник), топ. *Скуипио, -ијела* (Дубровник); др. лит. BARTOLI 1906: II 306, REW 7738, РОССИ 1990: 320, PLSA 234, ЛИГОРИО 2015: 50.

2.2. Други јармјери.

САНИСТРУ → сх. *кôњеситар, -сîра* (С3 Бока: „велики кош за рубље“, MUSIĆ 1972: 175), *коњеситар, -сîра* (Лепетане, *ibid.*), *коњеситар* (Пераст, Прчањ: „кошара“, ERHSJ II 144; ЛИ Бока: „велика плетена кошара с двије ручке“, LIPO-

VAC-RADULović 2004: 174), *коњесӣар* (Бока: „велика плетена корпа с две ручке, корпа за рубље“, Радоличић 2008: 36); дерив. *dem. коњесӣриц* (Прчањ, ERHSJ loc.cit.); уп. сх. *коњесӣра* (Рањина), *кòнисӣра* (Шибеник), *канèшӣра* (Водице), дерив. *коњесӣрик* (Држић); уп. вељ. *caniástro*, арум. *cânestră*, алб. *kanistrë*; др. лит. BARTOLI II 192, REW 1594, EDV 45, ROCCHI 1990: 105, PLSA 94, ЛИГОРИО 2015: 54.

СÓRIU → сх. *квијер*, *квијера* (Дубровник, Потомје, Пељешац: „телећа, овчја, козја, свињска, магарећа кожа, што није управо учињена, него очишћена, вапном залужена, каменом палицом изглађена, те се на њој пише, или се у њу вежу књиге, служи за бубњеве, као опница за писање“, ERHSJ II 253), *квӣр*, *кви́ра* (Микаља, Бела, Стули, ERHSJ II 253); дерив. *adj. квијеран* (Стули); уп. сх. *ðквӣр*, *-ýра* (Србија, Далмација: „черчиво, оплата“); дерив. *оквириш*; др. лит. REW 2233, ROCCHI 1990: 147, PLSA 118.

ÉSCA → сх. *àska* [= *àska?*] (Сплит: „мека, мамац“, JE I 144), *àska* (Дубровник: „мека, мамац“, ERHSJ I 495), *jaska* (Првић-Шепурине, JE I 144), *јечка* (Малинска, Крк, ERHSJ I 495), *jéška* (Рачишће, Паг, ERHSJ I 495), дерив. *vb. најешкай* (Врбник: „метнути мамац“, ERHSJ I 495); уп. рум. *iáscă*, алб. *eshkë*; др. лит. RAZU I 376, IV 628, REW 2913, PLSA 131.

GÉRRE → сх. *gë̄ra* (Будва, Ластва, Прчањ, Баошић, ERHSJ I 551), *gera* (Баошић, Костањица, Стрп, Пераст, Доброта, Лепетане: „*Smaris alcedo*“, JF II 284; Будва, Паштровићи: „врста морске рибе“ LIPOVAC-RADULović 1997: 98; ЈИ Бока, LIPOVAC-RADULović 2004: 105), *gë̄ra* (Myo, ERHSJ loc.cit.), *gë̄ra / gë̄ra* (СЗ Бока: „морска риба, дугачка до 20 cm, *Smaris vulgaris*“, MUSIĆ 1972: 147); дерив. *dem. гëрица* (Тиват: *piscatores girrum*, год. 1069, ERHSJ loc.cit.), *gerica* (Myo, op.cit. ibid.; Будва, Паштровићи: „врста морске рибе“ LIPOVAC-RADULović loc.cit.; ЈИ Бока, LIPOVAC-RADULović loc.cit.), *gë̄rica / гëрица* (СЗ Бока, MUSIĆ loc.cit.); уп. сх. *gë̄ra* (Рогозница, Омиш, Вела Лука, Смоквица, Приградица, Брана, Рачишће, Корчула, Лумбарда, Ластово, Трстеник, Жуљана, Трпањ, Бријеста, Дуба, Ходиље, Стон, Броце, Доли, Прожура, Корита, Слано, Суђурађ, Колочеп, Затон Доли, Мокошица, Дубровник, Млини, Цавтат, Молунат), *gë̄ra* (Ист, Запунтел, Вели Рат, Божава, Стобреч, Крило, Сутиван, Постира, Повља, Сумартин, Хвар, Брусеје, Врбоска, Јелса, Суђурај, Башкавода, Подгора, Градац, Драче), *pl gire* (Винишће); др. лит. Вук 1852: 85, RAZU III 129, 136, REW 3746, MULJAČIĆ 1962: 250, ROCCHI 1990: 189, PLSA 143.

*GRÉPP- → ‘лат.’ топ. *Criapis* (год. 1419), пећина над Котором (которски документи, ERHSJ I 274), *in Crepis* (год. 1338, Статут Котора 408); уп. сх. *pl гри́й-ӣе* (Далмација), *фрийиа* (Далмација, острва), топ. *pl Грийе* (Сплит); др. лит. JIREČEK 1902: I 59, REW 3863, MULJAČIĆ 1962: 254, ROCCHI 1990: 194, PLSA 147, ЛИГОРИО 2015: 54.

INÉSCO → сх. *нèскай / љèскай* (СЗ Бока: „стављати мамац на удицу“, MUSIĆ 1972: 196); дерив. *нањескай* (Прчањ, ERHSJ I 495), *њèска / љèцка* (Будва, Паштровићи: „мамац за рибу“, LIPOVAC-RADULović 1997: 204; ЈИ Бока: „мамац за рибање“, LIPOVAC-RADULović 2004: 23), *нèска / љèска* (СЗ Бока: „мамац, мека

(за рибу)“, MUSIĆ 1972: 195), *неска / љеска* (Бока: „мамац за рибу“, Радоличић 2008: 43), *њешика* (Прчањ, Доброта, ERHSJ I 495); др. лит. REW 4392, PLSA 131.

SÓLEA (?) → сх. *свâл* (Трпањ: „(морски) лист, *Solea sp.*“, JE 202), *свâл* (Чапљина, Љубушки, Херцеговина: „слатководна длакава риба“, ERHSJ III 368), *свâо*, -âla (Неретва, Коњиц, Хутово Блато: „*Rutilus rutilus*“, HIRTZ 1956: 396), *свâо*, -âla (Јабленица, Коњиц, Херцеговина, ERHSJ III 368), *цвâо*, *цвâла* (Мостар, Херцеговина, ERHSJ III 368); дерив. *dem. свалица, свалић* (Херцеговина, HIRTZ loc.cit.); др. лит. REW 8064, RОССИ 1990: 328, PLSA 242.

TÉRM(EN)³ → сх. *ћâрма* (Сутоморе, Спич, Зупци: „падина од бријега, земље без камења на којима могу биљке рasti; уске њиве, парцеле, са међом као скале, терасасто положене низ стрмину брда, терасасте њиве са сухом међом међу њима“, ERHSJ I 349), *ћарма* (Спич: „јарак, јендек“, Поповић–ПЕТРОВИЋ 2009: 155); дерив. *pl ћâрмице / ћармице* (ERHSJ I 349); уп. ’лат.’ *terma, tarma, ‗turma, tarmo („maçeria“)*, статут Будве), *pl Zalme / Calme* (Статут Котора 111); уп. рум. *țârm*, алб. *qerm*; др. лит. RAZU IX 349, JIREČEK 1902: I 59, REW 8665, RОССИ 1990: 340, PLSA 255.

VÍTTEA (== VÍTTA) → сх. *бјёчва* (Његуши: „чарапа докољеница, дугачка чара-па“, ОТАШЕВИЋ 2012: 32), *pl бјёчве* (Доброта, Прчањ, Кривошије, ERHSJ I 146), *pl бјечве* (Бока: „дуге чарапе од вуне“, Радоличић 2008: 24), *бљёчва* (Ускоци: „бела чарапа чији је грлић лепше израђен (исплетен) него и обичних белих чарапа“, ОТАШЕВИЋ 2012: 32); уп. сх. *бїчва* (Раб, Вргада, Потомје, Лумбарда, Скабрње [= Шкабрња], Земуник, Биоград, Корчула, западна Босна, Сански Мост, Грахово, Ливно, Сињ, Дрниш: „женска и мушка чарапа; женске докољенице (Хрватска); гамаше (западна Босна, Далмација, Сињ и Дрниш, Шкабрња, Земуник“, ERHSJ I 146), *бїчва* (Молат, ERHSJ I 146), *pl бјёчве* (Бока, Дубровник, Ћавтат, ERHSJ I 146); др. лит. REW 9404, RОССИ 1990: 362, EPCJ III 200, Лигорио 2015: 55.

3. Анализа

Грађа из од. 2 према исходу лат. ё може се подијелити на петоро, и то на ону у којој се мјесто лат. ё налази 3.1) сх. *e*, 3.2) сх. *u*, 3.3) сх. **ě* > *je*, 3.4) сх. *ja* и 3.5) сх. *ija*.

3.1. Сх. ё:

3.1.1. у главној грађи налази се у: 1) *сàрдела* С3 Бока, *сарđела* ЛИ Бока, *сарđела* Баошић, Костањица, Пераст, Доброта, Муо, Лепетане, *срđела* Улцињ, конт. Црна Гора *s.v. SARDËLLA*.⁴

(Другдје у приморју пореди се: 1) *срđела* Ткон, Трибањ, Пакленица, Ражанац, Привлака, Вињерац, Новиград, Петрчане, Вргада, Жирје, Каприје,

³ Или од далм. **térmata* ← грч. τέρμα „циљ; међа, граница“? (Уп. иром. *tierma*.)

⁴ V. и *сарđела* / *срđела* у тач. 3.6.3. испод.

Затон, Скрадин, Шибеник, Заблаће, Крапањ, Рогозница, Дрвеник, Округ, Стобрећ, Крило, Сутиван, Супетар, Сумартин, Хвар, Суђурај, Башкавода, Подгора, Дрвеник, Трн, Вис, Комижа, Рачишће, Ловиште, Драче, Говеђари, *сардела* Премуда, Вели Рат, Олиб, Божава, Маслиница, Милна, Постира, Бол, Брусеје, Стариград, Врбоска, Јелса, Зараће, Брна, Корчула, Лумбарда, Стон; и 2) *косићела* Шкабрња, Ислам Латински, Суховаре, Полача, Вукшић, Загвозд, Муцићи код Загвозда, Шипак код Плоча, Дрниш, Дрвеник, Макарска, *косићелић* Ислам Латински s.v. *(CA)CAUSTÉLLA.⁵

3.1.2. у другој грађи налази се у: 1) *гёра* С3 Бока, Будва, Ластва, Прчањ, Баошић, *гера* ЈИ Бока, Баошић, Костањица, Стрп, Пераст, Доброта, Лепетане, Будва, Паштровићи, *гёрица* С3 Бока, *герица* ЈИ Бока, Муо, Будва, Паштровићи s.v. GÉRRE; 2) *нёскай* С3 Бока, *нёска* С3 Бока s.v. INÉSCO.

(Другдје у приморју пореди се, са податч. 1 горе, *гёра* Рогозница, Омиш, Вела Лука, Смоквица, Приградица, Брна, Рачишће, Корчула, Лумбарда, Ластово, Трстеник, Жуљана, Трпањ, Бријеста, Дуба, Ходиље, Стон, Броце, Доли, Прожура, Корита, Слано, Суђурађ, Колочеп, Затон Доли, Мокошица, Дубровник, Млини, Цавтат, Молунат.)

3.2. Cx. *и*:

3.2.1. у главној грађи налази се у: 1) *бўкила* Бока, Доброта s.v. BI(TT)CÉLLA; 2) *кёсиља* Бока, *косиља* Котор, *Госиљ(e)* Зета s.v. *(CA)CAUSTÉLLA; 3) *кадио*, -йла ЈИ Бока, *кадио*, -ија Будва, Паштровићи, *кадио* (?) Бока s.v. *CADÉLLU;⁶ 4) *фила* Зета, Паштровићи, Велика, Плав–Гусиње, *фила* Црмница, *фиља* Спич, *филай* ЈИ Бока, Његуши, *филай* Будва, Паштровићи s.v. OFFÉLLA.⁷

(Другдје у приморју грађе за поређење нема.)

3.2.2. у другој грађи налази се у: 1) *гѓра* С3 Бока, Муо, *гѓрица* С3 Бока, Тиват s.v. GÉRRE.⁸

(Другдје у приморју грађе за поређење нема.)

3.3. Cx. *ě (= јекав. *je*):

3.3.1. у главној грађи налази се у: 1) *кдићела* Црна Гора, *кошићела* С3 Бока, Зета, Рисан, Црмница, Загарач, *кшићела* Кучи, *кдићелица* Црна Гора,

⁵ Ове потврде су или из икавских или јекавских говора; оне из екавских и екавскоикавских изостављене су јер су неизвјесне, пошто, теоретски, могу мјесто *e* имати екавско *ě*. (Исто у другим тачкама испод.)

⁶ Облик *кадио* (Бока) може бити и са *ě, не *i*, што је врло вјероватно, али се без каквог кошег падежа не може сигурно рећи.

⁷ *V.* и *фиља* у тач. 3.6.3. испод.

⁸ *V.* и *гѓрица* у тач. 3.6.3. испод.

Коишћелица Ријека Црнојевића, *коишћеловина* Кучи, *коишћеловак* Кучи s.v. *(CA)CAUSTÉLLA; 2) *кадио*, -ђела Прчањ, Тиват, Ластва, *кађелце* Ластва s.v. *CADÉLLU; 3) *гујсћёла* / *гурђёла* Бјелопавлићи, *гурђёла* Стара Црна Гора, Његуши, *гурђёла* Пераст, Лепетане, *гурђёла* Бока, *гурђёла* / *курђёла* Грбље, *гурђёла* / *курђёла* СЗ Бока, *курђёла* Зета, *курђёла* Будва s.v. CHORDÉLLA; 4) *Ловћен* Бока s.v. *LAUCÉLLU; 5) *мрчёла* Будва, Спич, *мрчела* Паштровићи, *мрчела* Паштровићи, *мурћела* Прчањ s.v. *MYRT(IC)ÉLLA; 6) *Пўнћеле* Ластва, Мрчевац s.v. *PONTÉLLA; 7) *Пунијелино* Прчањ s.v. *PULLICÉLLA; 8) *сардјела* Пераст, Бијела, Костањица, *срдјела* Стрп s.v. SARDÉLLA; 9) *Шкрадњо*, -ђела Бока s.v. *SCARDÉLLU; 10) *Шкријо*, -йела Пераст, *Скријо*, -йела Муо s.v. *SCO(R)PÉLLU.⁹

(Другдје у приморју и унутрашњости пореди се: 1) са подтач. 1 горе, *косићила* Херцеговина, *кошићил* Блато, *кошићил* Херцеговина, Пупнат, Жрново, *кошићила* Кућиште, *кдићела* Дубровник, Херцеговина; 2) са подтач. 3 горе, *курђела* Дубровник, *курђела* Цавтат, Дубровник, Чилипи, Херцеговина, Корчула, *гурђела* Босна, *курдјелица* Дубровник, Цавтат, *курђелица* Дубровник, *курђелица* Цавтат, Дубровник, Чилипи, Херцеговина; 3) са подтач. 5 горе, *мрчела* Дубровник, *мурћила* Трогир, Милна, Пучишћа, *мрићила* Драчевица; 4) са подтач. 7 горе, *йунцијела* Дубровник, *Пунијеле* Дубровник, *Од јунцијелă* Дубровник, *На Пунијелам* Дубровник; 5) са подтач. 8 горе, *сардила* Трпањ, *сарђела* Жуљана, Бријеста, Молунат, *срдјела* Ходиље, Броце, Доли, Корита, Слано, Суђурађ, Затон, Млинци, Цавтат, *срђела* Колочеп, Мокошице, Дубровник; 6) са подтач. 10 горе, *шкријо*, -йела Дубровник, *Скуријо*, -йела Дубровник.)

3.3.2. у другој грађи налази се у: 1) *кдићестар* СЗ Бока, *коњестар* ЛИ Бока, Лепетане, Пераст, Прчањ, *коњестар* Бока, *коњестириц* Прчањ s.v. CANÍSTRU; 2) *њескаи* СЗ Бока, *нањескаи* Прчањ, *њеска* СЗ Бока, Будва, Паштровићи, *њеска* Бока, *њеџка* Будва, Паштровићи, ЛИ Бока, *њешка* Прчањ, Доброта s.v. INÉSCO; 3) *бјечва* Његуши, *бјечве* Бока, Доброта, Прчањ, Кривошије, *бјечве* Бока, *бъечва* Ускоци s.v. VÍTTEA.

(Другдје у приморју и унутрашњости пореди се: 1) са подтач. 1 горе, *коњесира* Дубровник, *коњисира* Шибеник; 2) са подтач. 3 горе, *бјчва* Вргада, Потомје, Лумбарда, Шкабрња, Земуник, Биоград, Корчула, западна Босна, Сански Мост, Грахово, Ливно, Синь, Дрниш, *бјцва* Молат, *бјечве* Дубровник, Цавтат; 3) *гира* Вели Рат, Божава, Стобреч, Крило, Сутivan, Постира, Повља, Сумартин, Хвар, Брусеје, Врбоска, Јелса, Суђурај, Башкавода, Подгора, Градац, Драче, *pl гире* Винишће s.v. GÉRRE; 4) *pl гријие* Далмација, *pl Гријие* Сплит, *фријиа* Далмација s.v. *GRÉPP-.

⁹ V. и *коишћела*, *мрчёла* у тач. 3.6.3. испод.

3.4. Cx. *ja*:

3.4.1. у главној грађи налази се у: 1) *кӯрјај* Рисан, *кӯрјал* Бока, Доброта, *курјâл* Доброта, Laства, Мељине, *курјал* Мељине, Доброта, Стрп, Лепетане, Костањица, *курјân* Столив, Кртоле, *курјан* Столив, Кртоле, *На Курјâле* Котор, *курјёл* Баошић,¹⁰ *курјел* Баошић s.v. COR(v)ÉLLU; 2) *гјара* Тиват, *гљара* Бока, Тиват, Laства, Котор, Столив, Баошић, Костањица, Лепетане, Кртоле, *гљара* Бока, *грâља* (<< *гљара*) Муо, *гљарîца* Тиват, Прчањ, *граљица* (<< *гљарица*) Муо s.v. *GERRÉLLA; 3) *лубјан* Кртоле, *лубјо* (<*лубјао*) Котор, *љубјај* Баошић, *љубљав* Рисан, *љубљај* Бијела, *љубљај* Пераст, Лепетане, *љубљао* Котор, *љубљан* Муо, *љубљен* Муо,¹¹ *љубљô* (<*љубљао*) Laства, Столив, *љумбљав* Доброта, *љумбљан* Доброта, *љумља॒в* Доброта s.v. LUPÉLLU.¹²

(Другдје у приморју грађе за поређење нема.)

3.4.2. у другој грађи налази се у *ћâрма* Сутоморе, Спич, Зупци, *ћарма* Спич s.v. TÉRM(EN).¹³

(Другдје у приморју пореди се, са подтак. 1 горе, *?âска* Сплит, *âшка* Дубровник, *јаска* Првић-Шепуринा.)

3.5. Cx. *uija*:

3.5.1. у главној грађи налази се у: 1. *куријâл* Пераст, Муо, *куријал* Пераст, Муо s.v. *COR(v)ÉLLU; 2. *лубијâл* Муо, *лубија॒о* Доброта, *лубијао* Доброта, *лубијô* (<*лубијао*) Прчањ, *лубио* (<*лубијао*) Муо, *лубијал* Муо, *лумбија॒о* Прчањ, *лумбијао* Прчањ s.v. LUPÉLLU.

(Другдје у приморју грађе за поређење нема.)

3.6. Друго.

3.6.1. У Бијелој s.v. *GERRÉLLA постоји *genpl* *глâрâ*, са *a*; ово може бити од **г҃рјала* ← *GERRÉLLA?

3.6.2. У латинским документима бокељским s.v. *GRÉPP- постоји *Criapis*, заправо далматизам, са *ia*, што ће бити или *ja*, као у од. 3.4. горе, или *uija*, као у од. 3.5. горе.

3.6.3. Др Антон Маркоч (рођ. 1986) за Бар ми јавља још ове облике: *кошћела*, *гјрица*, *љубљај*, *мрчела*, *фîла* (dem. *фîлица*), *сардёла* / *срдёла*. (Јавио дне 27. августа 2017. љубазним посредством г. Вука Ускоковића из Подгорице.)

¹⁰ V. тач. 4.3.2 испод.

¹¹ V. тач. 4.3.2 испод.

¹² V. и *љубљај* у тач. 3.6.3 испод.

¹³ V. и *Criapis* у тач. 3.6.2 испод.

4. Дискусија

Различити исходи које у далматороманским реликтима црногорским од лат. ё биљежимо у од. 3 указују, како мислим, на различите далматороманске слојеве који су у грађи међусобно измијешани; то су: 4.1) реликти без дифтонгације, 4.2) реликти са првом дифтонгацијом, и 4.3) реликти са другом дифтонгацијом.

4.1. Реликти без дифтонгације.

4.1.1. Главни примјери. Гдје од лат. ё (= ром. **ē*) бива сх. *e*, као у од. 3.1 горе, ондје ово *e*, како мислим, указује на то да је ријеч из далматског узета прије *Brechung*-а лат. ё, на далм. **jé*, тј. прије прве далматороманске дифтонгације; ово **é* зајмило се онда као сх. ё, као што је то случај у SARDÉLLA → *сàрдёла* / *кардела* / *срдела*,¹⁴ или макар наизглед, јер ће, у недостатку других знакова далматског поријекла, реликти ове латинске ријечи, како мислим, прије бити италијанизми него далматизми, од млет. *sardela*;¹⁵ в. BOERIO 1867: 601 и уп. облике *срдела*, од Унија до Говеђара на Мљету, и *кардела*, од Премудре до Стона, који су без сумње венецијанизми.

Према томе, реликата без дифтонгације у главној грађи у ствари нема.

4.1.2. Други примјери. Без дифтонгације је, у Црној Гори, заиста INÉSCO → *нèскаи* (поред *њèскаи*, са дифтонгацијом), у приморју, *(CA)CAUSTÉLLA → *косијела*, и, и у Црној Гори и приморју, GÉRRE → *гёра* / *гера*.¹⁶

4.2. Реликти са првом дифтонгацијом.

4.2.1. Главни примјери. Гдје пак од лат. ё (= ром. **ē*) бива сх. **ë*, као у од. 3.3 горе, ондје ово **ë*, како мислим, указује на то да је ријеч из далматског узета након *Brechung*-а лат. ё, на далм. **jé*, тј. након прве далматороманске дифтонгације; ово **é* зајмило се онда као сх. **ë*, односно као тзв. псевдо-ё, из чега пак постаде јек. *jë*, ик. ѹ и ек. ё; в. ЛИГОРИО 2015: 45–55, 64sqq.

¹⁴ Овдје и даље мјесто *сàрдёла* / *кардела* и сл. пишем *сàрдёла* и сл.

¹⁵ Од ё у ит. *-ello*, -a бива у Црној Гори сх. ё, што нпр. s.vv. *градела*, *кантии-нела*, *кордела*, *ливер*, *лумбрела*, *йоријела*, *решијела*, *фракадела*, *шкудела*, и тако даље, в. ТЕШИЋ 2016.

¹⁶ Овај облик, *гёра*, има, за разлику од облика *сàрдёла* / *кардела* / *срдела* горе, сигуран знак далматског поријекла, тј. изостанак романске палатализације, који је типичан за далматски.

То јест, лат. *-ÉLLU*, *-A* > ром. **-é́llo*, *-a* > далм. **-jél(l)o*, *-a* → сх. **-é́lъ*, *-a* > јек. *-ио* (*-jél-*), *-jéla*, ик. *-йл*, *-a*, ек. *-ёл*, *-a*.

У Црној Гори ова појава налази се у неких 10 далматороманских реликата, тј. у **(CA)CAUSTÉLLA*, **CADÉLLU*, *CHORDÉLLA*, **LAUCÉLLU*, **MYRT(IC)ÉLLA*, **PONTÉLLAE*, **PULLICÉLLA*, *SARDÉLLA*, **SCARDÉLLU* и **SCO(R)PÉLLU*; *v. тач. 3.3.1* горе.

Осим тога та се појава налази и другдје у Приморју, од Крка до Дубровника, и Бара, тј. по васцијелој далматској романији, и то, у **(CA)CAUSTÉLLA*, *CHORDÉLLA*, *MYRT(IC)ÉLLA*, **PULLICÉLLA*, *SARDÉLLA*, **SCO(R)PÉLLU*; *v. тач. 3.3.1* горе.

(Такође, у приморју налази се и у **ASS(T)ÉLLA*, **BACCICÉLLU*, **CAPSÉLLU*, **FRONTICÉLLA*, **JUDÉLLU*, *MANTÉLLU*, *MARGARITÉLLA*, *MARGÉLLA*, *MODIÉLLA*, **MUSCÉLLU*, *NAPÉLLU*, *OFFÉLLA*, *PANNÉLLU*, **QUADRÉLLU*, **PORTÉLLU*, *TABÉLLA*;¹⁷ *v. тач. a, б, в, г* у од. 2.2. у Лигорио 2015: 51sq.)

Простирање ових реликата учи да је *Brechung I* општедалматска дифтонгација.

4.2.2. Најомене. *j* из јек. *jè* < **é* јотовало је, у Црној Гори, где-где посљедњи консонант коријена, кано и у другим јекавским крајевима, и то:

1) у денталним коријенима, *ī* ← Т у *ħ*, као нпр. у **(CA)CAUSTÉLLA* → *кòиħèla* / *кòиħela*, **MYRTÉLLA* → *мурħèla* и **PONTÉLLAE* → *Пұнħèle* (са метатаксом акцента у *кòиħela*, *Пұнħèle*);

2) у денталним коријенима, *ð* ← Д у *ħ*, као нпр. у **CADÉLLU* → *kadħel*, *CHORDÉLLA* → *гужħèla* / *гұрħèla* / *гурħèla* / *курħèla* / *курħèla* и **SCARDÉLLU* → *Шкрħèl-*, и;

3) у веларним коријенима, *k* ← С у *č*, као нпр. у **MYRTICÉLLA* → *мрčèla* / *мрчела*.

(Из овог разлога не може бити, што се иначе претпоставља, **LAUCÉLLU* → *Ловħèn*, тј. са *ħ*, него мора ово *ħ* у *Ловħèn* да буде од каквог дентала.)¹⁸

За разлику од тога, јотовања или нема или бити не може:

1) у лабијалним коријенима, по правилу, као нпр. у **SCO(R)PÉLLU* → *Сkríjèl-* / *Шкріjèl-*, са *ij*;

2) у денталним коријенима, каткад, као нпр. у *SARDÉLLA* → *саρđèla* / *срđèla*, са *dj*, и;

3) у веларним коријенима, тј. када су ови коријени били подвргнути другој словенској палатализацији, као нпр. у **PULLICÉLLA* → **йунçèla* (⇒ *Пунијелино*), са *uj*.

¹⁷ Реликти ових далматизама у Црној Гори, колико знам, не налазе се.

¹⁸ Од Д у **LAPIDÉLLU* ⇐ *LÁPIDE?* (Уп. *Цáвтиаи* поред *Цáйтиаи*, од *CIVITÁTE*.) (То јест, под условом да *ħ* у *Ловħèn* није постало од *uj*, јотовањем, као у **Lovečēn* ← **LAUCÉLLU*, што уп. **PULLICÉLLA* → **йунçèla* (⇒ *Пунијелино*).)

4.2.3. Балкансколатинске јаралеле. Brechung I, тј. лат. $\acute{e} >$ далм. * $\acute{i}\acute{e}$, пореди се:

1) у далматороманским реликтима нејекавским, са $\acute{i}\acute{e}$ у $-i\acute{e}la$, од $-\acute{E}LLA$, у денталним коријенима, као нпр. у *(СА)CAUSTÉLLA → кошћела (Бруцје), где се од далм. * $\acute{i}\acute{e}$ очекује сх. $*\acute{e} >$ ик. \ddot{u} , или се мјесто тога налази $\acute{i}\acute{e}$, пошто је, како се чини, кошћела из далматскога узето као $*kost\acute{e}l(l)a$, са $*t^i$, а не као $kost\acute{e}j(l)a$, са * $\acute{i}\acute{e}$, тј. након јотовања у далматском;

2a) у румунском, са $\acute{i}\acute{e}$ у $-i\acute{e}l$, од $-\acute{E}LLU$, у назалним коријенима, као нпр. у (А)GNÉLLU $> mi\acute{e}l$, DER 5260, од $*m\acute{n}jel$, где $*mn >> n$ а $*\acute{i}\acute{e}$ иза m остаје $i\acute{e}$;

2б) у румунском, са $\acute{i}\acute{e}$ у $-i\acute{e}l$, од $*-i\acute{e}l < -\acute{E}LLU$, у денталним коријенима, као нпр. у CATÉLLU $> c\acute{a}t\acute{e}l$ или VITÉLLU $> vi\acute{t}\acute{e}l$, DER 1396, 1544, 9318, где од $*t^i$, јотовањем, постаје рум. t [ts];

2в) у румунском, са $(i)\acute{e}$ у $-(i)\acute{e}l$, од $*-i\acute{e}l < -\acute{E}LLU$, у веларним, тј. палаталним коријенима, као нпр. у *CANTICÉLLU $> c\acute{i}ntec\acute{e}l$, DER 1941, где од $*\acute{c}i$, губитком $*i$, постаје рум. c [tš];

2г) у румунском, са $\acute{i}\acute{e} > -i\acute{a}$, испред $-a$, у $-i\acute{a}$, од $*-ie\acute{a}u\acute{a} < -\acute{E}LLA$, у назалним коријенима, као нпр. у (А)GNÉLLA $> mi\acute{a}$, DER 5247, где, као и у (А)GNÉLLU $> mi\acute{e}l$, $*mn >> n$ а $*\acute{i}\acute{e}$, дјејством другог румунског (!) Brechung-а (који је условљен прегласом), постаје $*ie\acute{a}$, према $*-a$, а $*-ie\acute{a}u\acute{a}$ даде $*-ie\acute{a}a$, $*-ie\acute{a}a$ $*-ie\acute{a}$, и најзад, $*-ie\acute{a}$ даде $*-i\acute{a}$, односно $-i\acute{a}$, све стезањем, али, у плуралу, где услова за преглас нема, пошто мјесто $*-a$ стоји $*-e$, мјесто $*ie\acute{a}$ налази се $*\acute{i}\acute{e}$, у $-i\acute{e}le < -\acute{E}LLAE$, као нпр. у (А)GNÉLLAE $> mi\acute{e}le$, где $*\acute{i}\acute{e}$ иза m остаје $i\acute{e}$, што уп. са развијком \acute{e} у подтач. 2а горе;

2д) у румунском, са $\acute{i}\acute{e} > i\acute{e}á$, испред $-a$, у $-i\acute{e}á$, од $*-ie\acute{a}u\acute{a} < -\acute{E}LLA$, у денталним коријенима, као нпр. у CATÉLLA $> c\acute{a}t\acute{e}á$ или RETÉLLA $> re\acute{t}\acute{e}á$, VITÉLLA $> vi\acute{t}\acute{e}á$, DER 1540, 7158, 9318, где $*\acute{i}\acute{e}$ постаје $*i\acute{e}$ а $*t^i$, онда, даде t [ts], као и у CATÉLLU $> c\acute{a}t\acute{e}l$, VITÉLLU $> vi\acute{t}\acute{e}l$ горе, а онда $*é$, од $*i\acute{e}$, даде $*eá$, према $*-a$, а $*-i\acute{e}u\acute{a}$ даде $*-i\acute{e}á$ и, најзад, $*-i\acute{e}á -i\acute{e}á$ али, у плуралу, где услова за преглас нема, мјесто $i\acute{e}á$ налази се $*i\acute{e}$, од $*\acute{i}\acute{e}$, у $-i\acute{e}le < -\acute{E}LLAE$, као нпр. у CATÉLLAE $> c\acute{a}t\acute{e}lé$, *RETÉLLAE $> re\acute{t}\acute{e}lé$, VITÉLLA $> vi\acute{t}\acute{e}lé$, што уп. са развијком \acute{e} у подтач. 2б горе;

2ђ) у румунском, са $(i)\acute{e} > (i)\acute{e}á$, испред $-a$, у $-(i)\acute{e}á$, од $*-ie\acute{a}u\acute{a} < -\acute{E}LLA$, у веларним, тј. палаталним коријенима, као нпр. у BUCÉLLA $> buceá$, *FRONTICÉLLA $> frunceá$, MARGÉLLA $> m\acute{a}rgeá$, *OLLICÉLLA $> ulceá$, *VIRGÉLLA $> vergeá$, DER 1141, 3498, 5097, 5747, 9167, где $*\acute{i}\acute{e}$ постаје $i\acute{e}$ а $*\acute{c}i$, $*d\acute{z}i$, онда, даде c [tš], g [dž], као нпр. у *CANTICÉLLU $> c\acute{i}ntec\acute{e}l$ горе, а онда $*i\acute{e}$, од $*i\acute{e}$, даде $*i\acute{e}á$, према $*-a$, а $*-i\acute{e}u\acute{a}$ даде $*-i\acute{e}á$ и, најзад, $*-i\acute{e}á$ даде $*-i\acute{e}á$ али, у плуралу, где услова за преглас нема, мјесто $i\acute{e}á$ налази се $*i\acute{e}$, од $*\acute{i}\acute{e}$, у $-i\acute{e}le < -\acute{E}LLAE$, као нпр. у BUCÉLLAE $> bucéle$, *FRONTICÉLLAE $> fruncéle$, MARGÉLLAE $> m\acute{a}rgéle$, *OLLICÉLLAE $> ulcéle$, *VIRGÉLLAE $> vergéle$, што уп. са развијком \acute{e} у подтач. 2в горе;

3а) у влашком, са *ié* у *-éł*, од *-jél < -ÉLLU, у назалним коријенима, као нпр. у (A)GNÉLLU > *mjél*, што ми је дне 6. јануара 2018. за Бор љубазно саопштио г. Никола Голубовић (рођ. 1993), изворни говорник овог влашког дијалекта, где од *nⁱ, јотовањем, постаје влаш. *n* [n];

3б) у влашком, са *á* у *-ál*, од *-jél < -ÉLLU, у денталним коријенима, као нпр. у CATÉLLU > *kacál* или VITÉLLU > *vicál*, саоп. Н. Г., где од *tⁱ, јотовањем, постаје влаш. *c* [ts] а од *cé онда бива *cá* [tsə];

3в) у влашком, са *é* > *á*, испред -ă, у *-áo*, од *-jeáuă < -ÉLLA, у назалним коријенима, као нпр. у (A)GNÉLLA > *mjáo*, саоп. Н. Г., као у подтач. 2г горе, само што, у влашком, *-jeáuă даде *-eáo, *-jeáo *-jáo, и, најзад, *-jáo даде -iáo, али, у плуралу, где услова за преглас нема, мјесто *íá* налази се *ié, у *-éle* < -ÉLLAE, као нпр. у (A)GNÉLLAE > *mjéle*, што уп. са развитком ё у подтач. За горе;

3г) у влашком, са *é* > *á*, испред -ă, у *-áo*, од *-jeáuă < -ÉLLA, у денталним коријенима, као нпр. у CATÉLLA > *kacáo*, саоп. Н. Г., као у подтач. 2д горе, само што, у влашком, *-jeáuă даде *-eáo, *-jeáo *-jáo, и, најзад, *-jáo даде -iáo, али, у плуралу, где услова за преглас нема, мјесто *íá* налази се *ié, у *-éle* < -ÉLLAE, а од *cé онда бива *cá*, као нпр. у CATÉLLAE > *kacále*, што уп. са развитком ё у подтач. 3б горе;

3д) у влашком, са ⁽ⁱ⁾é > ⁽ⁱ⁾á, испред -ă, у *-⁽ⁱ⁾áo*, од *-jeáuă < -ÉLLA, у веларним, тј. палаталним коријенима, као нпр. у MARGÉLLA > *marzáo*, саоп. Н. Г., као у подтач. 2ђ горе, само што, у влашком, од *dži постаје ž [z], а онда *⁽ⁱ⁾é, од *ié, даде *⁽ⁱ⁾eá, према *-ă, а *-jeáuă даде *-⁽ⁱ⁾eáo, *-⁽ⁱ⁾eáo *-⁽ⁱ⁾jáo и, најзад, *-⁽ⁱ⁾jáo даде -⁽ⁱ⁾áo, али у плуралу, где услова за преглас нема, мјесто ⁽ⁱ⁾á налази се ⁽ⁱ⁾é а *dži постаје ž, што уп. MARGÉLLAE > *marzéle*;

4а) у арумунском, са *é* у *-éł*, од *-jél < -ÉLLU, у назалним коријенима, као нпр. у (A)GNÉLLU > *n'él*, DAR 795, где од *nⁱ, јотовањем, постаје арум. *n'* [n];

4б) у арумунском, са *á* у *-ál*, од *-jél < -ÉLLU, у денталним коријенима, као нпр. у CATÉLLU > *cătál* или VITÉLLU > *yitál*, DAR 284, 527, где од *tⁱ, јотовањем, постаје арум. *t* [ts];

4в) у арумунском, са *é* > *á*, испред -ă, у *-eáuă*, од *-jeáuă < -ÉLLA, у назалним коријенима, као нпр. у (A)GNÉLLA > *n'eáuă*, DAR 795, као у подтач. 2г и 4а горе;

4г) у арумунском, са *é* > *á*, испред -ă, у *-áuă*, од *-jeáuă < -ÉLLA, у денталним коријенима, као нпр. у CATÉLLA > *căuă*, DAR 284, као у подтач. 2д горе, само што, у арумунском, *-jeáuă даде *-jáuă, а *-jáuă *-áuă*;

4д) у арумунском, са ⁽ⁱ⁾e > ⁽ⁱ⁾eá, испред -ă, у *-⁽ⁱ⁾eáuă*, од *-jeáuă < -ÉLLA, у веларним, тј. палаталним коријенима, као нпр. у *FRONTICÉLLA > *frămteáuă* / *frimteáuă* или *VIRGÉLLA > *virdzeáuă*, DAR 468 / 471, 1112, као у под-

тач. 2ј горе, само што, у арумунском, од *č, *dž̥ постaje t [ts], dz [dz], а онда *ié, од *ié, даде *iéá, према *-ă, па *-iéá dade *-iáuă, а *-iáuă -iáuă, али, у плуралу, где условия за проглас нема, место *iéá налази се ié, у -ié < -ÉLLAE, као нпр. у *FRONTICÉLLAE > frām̥tēi и *VIRGÉLLAE > virzdzéi [= virdzéi?];

5а) у мегленорумунском, са ié у -él, од *-iél < -ÉLLU, у лат. назалним коријенима, као нпр. у (A)GNÉLLU > nél, DMR 210, где од *n̥, готовањем, постaje мрум. n̥ [n];

5б) у мегленорумунском, са ió у -i̥l, од *-iél < -ÉLLU, у лат. денталним коријенима, као нпр. у CATÉLLU > cātsó̥l или VITÉLLU > vitsó̥l, DMR 66, 329, где од *t̥, готовањем, постaje мрум. ts [ts] а од *tsé онда бива tsó̥ [tsɔ̥];

5в) у мегленорумунском, са ié > iá, испред -ă, у -iáuă, од *-iéáuă < -ÉLLA, у денталним коријенима, као нпр. у CATÉLLA > cātsáuă, DMR 182, као у подтач. 2д горе, само што, у мегленорумунском, *-iéáuă даде *-iáuă, а *-iáuă -iáuă;

6а) у исторумунском, са ié у -é, од *-iél < -ÉLLU, у лат. назалним коријенима, као нпр. у (A)GNÉLLU > mlé (Жејане), IHR 119, од *mñel, где од *n̥, готовањем, постaje ирум. n̥ [n] а, онда, дисимилацијом, n̥-l даде l'-l;

6б) у исторумунском, са ié у -é, од *-iél < -ÉLLU, у лат. денталним коријенима, као нпр. у VITÉLLU > vié (Жејане, Југ), IHR 215, где од *t̥, готовањем, постaje ирум. t̥ [ts];

7) у истороманском, са ié у -ièl, -a, од < -ÉLLU, -A, као нпр., у Ровињу, у CASTÉLLU > castièl, CATÉLLU > cadièla, CATÉLLU > cadièl, MONTICÉLLU > montièl, VITÉLLU > vadièl, PELLIZZER–PELLIZZER 1992: I 204, 164, II 601 1100;

8а) у албанском, са ié у -jél(l), -ë, од -iél, -a ← -ÉLLU, -A, у лабијалним и денталним коријенима, као нпр. у CASTÉLLU → këshjtéll, CASTÉLLA → këshjtjéllë или TEREBÉLLA → trujéllë (/ turjéllë),¹⁹ LANDI 1989: 50, где ié остаје jé, то јест, под условом да ово jé није појава албанске фонетике, а не романске, што такође постоји, као нпр. у алб. sjéll < ие.*kʷelh₁-e-, LIV 386, или у алб. vjét < ие.*uet-os-ə, DEMIRAJ 1997: 419, и;

8б) у албанском, са ié у -iél(l), од *-iél(l) ← -ÉLLU, у лат. веларним, тј. палаталним или денталним коријенима, као нпр. у *RAST(IC)ÉLLU → rashqel, где алб. q [c] постaje од *č̥, губитком *i, што v. LANDI 1989: 268 (или од *t̥, готовањем).²⁰

4.2.4. Други љимјери. Као ё у Црној Гори развија се, чини се, и ё у INÉSCO → љёскай (⇒ љёска / љеска / љёцка / љешка; ⇒ нањескай); v. тач. 3.3.2 горе.

¹⁹ Алб. trujéllë / turjéllë пореди се, у вељотском, са terviála; v. подтач. 2а у тач. 4.3.3 испод.

²⁰ Такође, у CANTICÉLLU → kangjel где се, у групи *nq, q озвучило у алб. gj [j].

Осим тога, *Brechung* I лат. ё налази се, у приморју, још у GÉRRE → ик. *гѣра* и *GRÉPP- → ик. *грѣпъ* / *Грѣпъ* / *фрѣпъ*; v. тач. 3.3.2 горе.

4.2.5. *Brechung* I лат. Ѝ и ѕ. *Brechung* I у далматороманским реликтима осим ё захватио је и лат. Ѝ и ѕ.

Лат. Ѝ пореди се са ё; оно тако постаје далм. **jé*, тј. сх. **ɛ̄*, као нпр., у Црној Гори, у CANÍSTRU → *кòњестар* / *коњестар*, VÍTTEA → *бјёчва* / *бъёчва*, а, другдје у Приморју и унутрашњости, у CANÍSTRU → јек. *кòњестара*, ик. *кòнистара*, GÉRRE → ик. *гѣра*, VÍTTEA → јек. *бјёчве*, ик. *бѣчва* / *бъцва*; v. тач. 3.3.2 горе и уп. ЛИГОРИО 2015: 54.

(Сх. *кòњестар* / *коњестар* / *кòњестара* / *кòнистара* пореди се са вељ. *caniástro*, од **canjéstro*, са истом овом појавом, тј. *Brechung*-ом I лат. Ѝ, али тог *Brechung*-а нема у арум. *cânestră* и алб. *kanístrë*.)

Лат. ѕ, с друге стране, у далматороманским реликтима по *Brechung*-у I дифтонгира веома ријетко; оно тако постаје далм. **ɥé*, тј. сх. **vɛ̄*²¹ као нпр., у Приморју, у CÓRIU → јек. *квијер*, ик. *квиր* / *ðквиր*,²² v. од. 2.2 горе.

Јек. *квијер*, ик. *квири* / *ðквири* пореди се са ек. *оквирии* (Србија, ⇒ *ðквири*), са *и*, што је, испред акцентованог *и* из сљедећег слога, ваљда по правилу од ё, у **okvēr-*, као нпр. и у ек. *сикира* (Шумадија), са *и*, поред јек. *сјекира*; v. Ивић 1985: 71sq.

(Према томе, *Brechung* I лат. ѕ налази се, како се чини, и у реликтима далматске романштине и у реликтима балканског латинитета, у унутрашњости.)

4.3. Реликти са другом дифтонгацијом.

4.3.1. Главни љимјери. Гдје опет од лат. ё (= ром. **ɛ̄*) бива сх. (*u*)*jā*, као у од. 3.4 и 3.5 горе, ондје ово (*u*)*jā*, како мислим, указује на то да је ријеч из далматског узета након *Brechung*-а далм. **jé* (које постаде *Brechung*-ом I од лат. ё), у **já*, тј. након друге далматороманске дифтонгације;²³ ово **já* зајмило се онда као сх. (*u*)*jā*.

То јест, лат. -ÉLLU, -A > ром. *-éllo, -a > далм. *-jél(lo), -a > *-jál(lo), -a → сх. -(*u*)*jāl*, -a.

У Црној Гори ова се појава налази у 3 далматороманска реликта, то јест, у *COR(V)ÉLLU, *GERRÉLLA и LUPÉLLU; v. тач. 3.4.1. и 3.5.1. горе.

Осим тога, налази се та појава, биће, и у кѝљан (Црна Гора) ← COLUMÉLLA ⇌ COLÚMNA;²⁴ v. Лома 2009.

²¹ Sc. у отвореном слогу; v. ЛИГОРИО 2015: 53–66.

²² То јест, од *AD-CÓRIU. (Са напоменом „можда“ саоп. А. Лома 20. септембра 2017.)

²³ Технички, *Brechung* II је проглас далм. **jé*, не дифтонгација; дифтонгација је, технички, само *Brechung* I, тј. ё > **jé*.

²⁴ То јест, са дисимилацијом, типа *o–o* > *e–o*, као у COLÚMNA → *килđвна* Прчањ, *кѝлđвна* Пераст, *кèлđвна* / *кèломна* Дубровник, ERHSJ II 128, синкопом (и

Другдје се у приморју *Brechung II* у реликтима дериватâ суфиксa -ÉLLU, -A не јавља.

Простирање ових реликата учи да *Brechung II* није општедалматска дифтонгација него специјална појава бокељске далматороманштине.

4.3.2. Найомене. Општи је исход далм. **já* сх. *jā*, а посебни *ijā*; први се јавља од Мељина до Бара, укључујући васцијелу Боку, а други се налази само у Которском заливу.

Сх. *ja* налази се у *COR(V)ÉLLU → *Kypjäl-* / *kyrjal* / *kurjal* / *kurjān* / *курјан*, *GERRÉLLA → *гъара* / *гјара* / *гръла*, LUPÉLLU → *лубјан* / **лубјал-* (у *лубјо* < **лубјао*) / *љубљан* / **љубљал-* (у *љубљао*) / *љубљао* / *љумбљан*.²⁵

(Осим тога, *ja* се налази, како мислим, и у *курјел* / *курјел* и *љубљен*, где ће *је* бити од *ja*, не од *ē*, и у *күрјај*, *љубјај* / *љубљав* / *љубљај* / *љумбљав* / *љумбљај*, где се пак дочетак *-j*ал наслонио на којекаква домаћа образовања.)

Сх. *iјa* налази се у *COR(V)ÉLLU → *куријал* / *LUPÉLLU* → *лубијал* (и *лубијал-* у *лубијао*) / *лумбијал-* (у *лумбијао*) / *лумбијао*.

4.3.3. Балкансколајинске паралеле. *Brechung II*, тј. лат. ē > далм. **já*, пореди се:

2а) у вељотском, са *já* у *-iála*, од *-iála < *-iéla < -ÉLLA, у лабијалним и денталним коријенима, као нпр. у CHORDÉLLA > *cordiála*, SARDÉLLA > *sardiála* и TEREBÉLLA > *terviála*, BARTOLI 1906: II 198, 221, 230, где је **já* иза *v*, *d* остаје *iá*;

2б) у вељотском, са *iá* у *-iál*, од *-iál(*lo*) < *-iél(*lo*) < -ÉLLU, у назалним коријенима, као нпр. у ANÉLLU > *a(g)niál*, BARTOLI 1906: II 170, где од **nⁱ*, јотовањем, постаје вељ. *gn* [n];

2в) у вељотском, са ⁽ⁱ⁾*á* у ⁽ⁱ⁾*ál*, *-a*, од *-iál(*lo*), *-a* < *-iél(*lo*), *-a* < -ÉLLU, *-a*, у веларним, тј. палаталним коријенима, као нпр. у *bazalciala* (O. Pozzo-Balbi) [= *bazalćála*] < BASILICÉLLA или у *tuncál* (→ сх. *Мунчál* [= *Мунчál*], Крк) < MONTICÉLLU, BARTOLI 1906: II 6, 207, где од **čⁱ*, губитком **i*, постаје вељ. *č* [tš];

асимилацијом, типа *lm* >> *ll*), као у млет. *colmèlo* (и фр. *comère*), REW 2067, и дисимилацијом, типа *l-l* >> *l-n*, као у LUPÉLLU → *лубјан* поред **лубјал-* (у *лубјо* < **лубјао*) или *“LAUCÉLLU” → *Ловћен* горе.

²⁵ У овим реликтима јављају се којекакве гласовне промјене: 1) *l*-епентеза, у *љубљан*, **љубљао*, *љумбљан*; 2) *m*-епентеза, у *љумбљан*; 3а) дисимилација, типа *p-l* >> *p-n*, у *курјан*, *курјан* (поред *курјал*); 3б) дисимилација, типа *l-l* >> *l-n*, у *лубјан*, *љубљан*, *љумбљан* (поред *лубјал*); 4) асимилијација, типа *l-ň* >> *ň-ň*, у *љубљан*, *љубљао*, *љумбљан*; 5) метатеза, *p-ň* >> *ň-p*, у *гъара* (поред *гръла*); 6) метатакса акцента, у *күрјал* (поред *Kurjäl-*, *курјал*); итд.

3а) у српскохрватским вељотизмима, са *i*à у *-i*àл (> *-i*àл > *-i*âл), од вељ. *-iál < *-jál(*lo*) < *-jél(*lo*) < -éLLU, у денталним коријенима, као нпр. у сх. *Punt'ál* (Пунат) ← **pont'ál* < PONTÉLLU, ERHSJ II 700;

3б) у српскохрватским вељотизмима, са *(i)*à у *-i*àл (> *-i*àл), од вељ. *-i*àл < *-(*i*)ál(*lo*) < *-jél(*lo*) < -éLLU, у веларним, тј. палаталним коријенима, као нпр. у сх. *Мунчál* (Крк) ← *muntčál* < MONTICÉLLU, SR I 26.

4.3.4. Други јримјери. Осим тога, *Brechung* II налази се, у Црној Гори, још у *GRÉPP- ‘>’ *Criapis* и TÉRM(EN) → сх. *ћáрма / ћáрма*; v. тач. 3.2.2. и 3.6.2. горе.²⁶

(Као є у Приморју развија се, чини се, и є у ÉSCA → (ћáска / ћáшка /) *jаска*; v. тач. 3.3.2 горе.)

4.3.5. Brechung II лат. ó? Лат. ó у далматороманским реликтима по *Brechung*-у II дифтонгира веома ријетко, као и по *Brechung*-у I; оно тако од далм. **u*é (које постаде *Brechung*-ом I од лат. ó) постаје далм. **u*á, као нпр., у Херцеговини, у SÓLEA → *свал / свал / свао / цвао*; v. од. 2.2 горе.

(Али, то јест, под условом да су ти реликти заиста од лат. SÓLEA, што је упитно.)

4.4. Друго. Постоје, коначно, случајеви у којима од лат. є (= ром. **ē*) бива сх. ѹ, као у од 3.2. горе.

У Црној Гори та се појава налази у неких 6 далматороманских реликата, то јест, у главној грађи, у BU(TTI)CÉLLA → *бўкила*, *(CA)CAUSTÉLLA → *кòситиља / Госитиљ(e)*, *CADÉLLU → *кадил- / кадил-*, OFFÉLLA → *фѝла / фила / фиља*, а, у споредној грађи, у GÉRRE → *гѓра*.

Другдје у приморју ова се појава у реликтима дериватâ суфиксa -éLLU, -a не јавља.

Шта је тачно ово ѹ, не знам. Може бити да се и у *бўкила*, *кадил- / кадил-*, *фѝла / фила*, *гѓра* пореди са вељ. i, које од лат. є постаје у отвореном слогу, као нпр. у вељ. *dik* < лат. DÉCE(M); v. од. 1 горе. У том случају, ово би био облик *Brechung*-а II, у којем би од є, како се чини, било i и у затвореном слогу — али зашто онда, у *кòситиља / Госитиљ(e)*, *фѝља* (такође са u), LL не остане l, као иначе, него постаје љ?

5. Закључак

У далматороманским реликтима црногорским дериватâ лат. суфиксa -éLLU, -a разликујемо, ја мислим, навластите трагове двије различите дифтонгације, тј. тзв. *јрве* и *друге далматороманске дифтонгације*.

²⁶ Рум. *țărăm* и алб. *qerm* (и иром. *tierma?*), у вези са сх. *ћáрма / ћáрма*, имају исход који се пореди са *Brechung*-ом I, не II.

Реликти ове двије појаве у грађи међусобно су измијешани; v. табелу 1 испод.

5.1. Реликти прве дифтонгације.

Реликти прве дифтонгације од лат. \acute{e} > далм. $*jé$ имају сх. $*\ddot{e}$, тј. јек. $jé$, које се пореди, у прамунском, са $*jé$, а, испред $-ă$, са $*jé > *jeá$, то јест, у румунском, са $jé$, иза лабијала, са \acute{e} , иза дентала, и са \ddot{e} , иза палатала, а, испред $-ă$, са $jé > já$, иза лабијала, са $\acute{e} > ieá$, иза дентала, и са $\ddot{e} > \ddot{e}á$, иза палатала, у влашком, са \acute{e} , иза назала, са \acute{a} , иза дентала, а, испред $-ă$, са $\acute{e} > -á$, испред назала и дентала, са $\ddot{e} > \ddot{a}$, иза палатала, у арумунском, са \acute{e} , иза назала, са \acute{a} , иза дентала, а, испред $-ă$, са $\acute{e} > ieá$, иза назала, са $\acute{e} > iá$, иза дентала, са $\ddot{e} > ieá$, иза палатала, у мегленорумунском, са \acute{e} , иза назала, са $\acute{\phi}$, иза дентала, а, испред $-ă$, са $\acute{e} > iá$, иза дентала, у истрорумунском, са \acute{e} , иза назала, са \acute{e} , иза лабијала и дентала, и са \ddot{e} , иза палатала. Реликти прве дифтонгације многобројнији су од реликата друге дифтонгације и, по простирању, нису ограничени на Црну Гору него се, веома често, налазе и другдје у приморју, од Крка до Дубровника, и Бара; v. мапе 1 и 4 испод.

Према томе, *Brechung I* је ошићана појава далматске романштине (и балканског латинитета).

5.2. Реликти друге дифтонгације.

Реликти друге дифтонгације од лат. \acute{e} > далм. $*jé > (*já)$ имају сх. $(u)já$, које се пореди, у вељотском, са $(*já)$, и то са $já$, иза лабијала и дентала, са \acute{a} , иза назала, и са \ddot{a} иза палатала. Реликти друге дифтонгације малобројнији су од реликата прве дифтонгације и, по простирању, ограничени, углавном, на Црну Гору, где се налазе од Мељина до Бара; v. мапе 2, 3 и 5 испод.

Према томе, *Brechung II* је специјална појава бокељске (и крчке) далматороманшине.

Табела 1. Исходи *Brechung-a* I и II у далматороманским реликтима
у Црној Гори (ЦГ) и приморју (П)

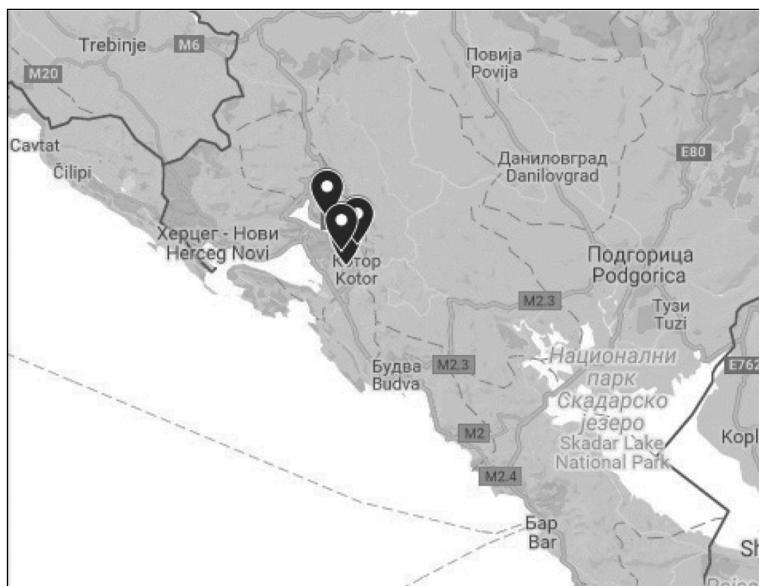
	лат. Ě									
	далм. *é		далм. *jé		далм. *já				далм. *í (?)	
	сх. ë		сх. ё		сх. ja		сх. uja		сх. ï	
	ЦГ	П	ЦГ	П	ЦГ	П	ЦГ	П	ЦГ	П
BU(TTI)CÉLLA										+
*(CA)CAUSTÉLLA			+	+						+
*CADÉLLU			+							+
CHORDÉLLA			+	+						
*COR(V)ÉLLU					+		+			
*GERRÉLLA					+					
*LAUCÉLLU			+							
LUPÉLLU						+		+		
*MYRT(IC)ÉLLA			+	+						
OFFÉLLA										+
*PONTÉLLAE			+							
*PULLICÉLLA			+	+						
SARDÉLLA	(+)	(+)	+	+						
*SCARDÉLLU			+							
*SCO(R)PÉLLU			+	+						



Мапа 1. Просићирање црногорских реликата из Џач. 3.3.1.
(= Реликти Brechung-a I, са сх. ё од лат. є.)



Мапа 2. Просићирање црногорских реликата из Џач. 3.4.1.
(= Реликтии Brechung-a II, са сх. јà од лат. є.)



Мапа 3. Просићирање црногорских реликтића из тач. 3.5.1.
 (= Реликти Brechung-a II, са сх. ија od лат. є.)



Мапа 4. Просићирање црногорских и приморских реликтића из тач. 3.3. (= Реликти Brechung-a I.) (V. фусноту у тач. 3.1.1. повише.)



Мапа 5. Просиђирање црногорских и приморских реликаја из тач. 3.4. и 3.5. (= Реликти Brechung-a II.)



Мапа 6. Просиђирање црногорских реликаја из тач. 3.2.

Скраћенице

*	реконструисан облик	?	упитан облик
>	<i>правилно даје</i>	→	<i>зајмљено као</i>
<	<i>правилно њосићаје од</i>	←	<i>зајмљено од</i>
>>	<i>нейправилно даје</i>	⇒	<i>њосићаје деривацијом</i>
<<	<i>нейправилно њосићаје од</i>	⇐	<i>(је) изведенено од</i>
алб.	албански	ит.	италијански
арум.	арумунски	јек.	јекавски
вель.	вельотски	лат.	латински
влаш.	влашки	млтет.	млетачки
далм.	далматски	ром.	(пра)романски
ек.	екавски	рум.	румунски
иrom.	истроромански	сх.	српскохрватски
ирум.	истрорумунски	тур.	турски
ик.	икавски	фр.	француски

Цитирана литература

- Башановић-Чечовић, Јелена. *Рјечник говора Зејбе*. Подгорица: Црногорска академија наука и умјетности – Институт за језик и књижевност, 2010.
- Вук 1852 = Караџић, Вук Стеф. *Српски рјечник : истпумачен њемачкијем и латинскијем ријечима*. Беч: у штампарији јерменскога манастира, 1852².
- Ивите, Павле. *Дијалектиологија српскохрватског језика : Увод и штокавско наречје*. Нови Сад: Матица српска, 1985².
- Лигорио, Орсат. „Такозвани псеудо-јат у далматској романштини и балканском латинитету.“ *Јужнословенски филолог* 71, 3–4, 2015: 43–72.
- Лигорио, Орсат. „Greek Y in Dalmatian Romance.“ Ελληνική Ετυμολογία 1 – Greek Etymology 1. [Ed. Chr. Tzitzilis & G. Papanastassiou.] Thessaloniki 2017: 426–448.
- Лома, Александар. „Окамењена имена : Прилог познавању предсловенских остатака у оронимији Црне Горе.“ *Наш језик* 31, 1–5, 1996: 121–132.
- Лома, Александар. „Киљан, пободен камен‘ – далматоромански остатак на тлу Црне Горе?“ *Јужнословенски филолог* 65, 2009: 90–99.
- Лома, Александар. *Тојонимија Бањске хрисовуље : Ка осмишљењу старосрпског тојономастичког речника и бољем њознавању о јужнословенских именословних образаца*. Београд: Српска академија наука и уметности, 2013.

- ПЕТРОВИЋ, Драгољуб, Ивана Ђелић, Јелена Капустина. „Речник Куча.“ *Српски дијалектиолошки зборник* 60, 2013: 1–461.
- ПЕШИКАН, Митар. „Староцрногорски средњокатунски и љешански говори.“ *Српски дијалектиолошки зборник* 16, 1965.
- ПОПОВИЋ, Момчило, Драгољуб ПЕТРОВИЋ. „О говору Спича : Грађа.“ *Српски дијалектиолошки зборник* 56, 2009: 1–275.
- РАДОЛИЧИЋ, Драгана. *Слике из Боке*. Београд: Етнографски институт САНУ, 2008. (Посебна издања, књ. 62.)
- РКСС = ДАНИЧИЋ, Ђуро. *Рјечник из књижевних стварица српских*. Дио I–III. Београд: Државна штампарија, 1863–4.
- СИМОНОВИЋ, Драгутин. *Бошанички речник*. Београд: Научно дело, 1959. (Српска академија наука. Посебна издања, књ. 118. Институт за српскохрватски језик, књ. 3.)
- ТЕШИЋ, Ана. *Романизми у народним говорима старе Црне Горе и Брда*. Београд: Филолошки факултет, 2016. (Докторска дисертација.)
- ЂУПИЋ, ДРАГО. „Говор Бјелопавлића.“ *Српски дијалектиолошки зборник* 23, 1977.
- ЂУПИЋ, Драго, Желько ЂУПИЋ. „Речник говора Загарача.“ *Српски дијалектиолошки зборник* 44, 1997.
- ШОЋ, Бранко Л. *Романизми и грецизми у црногорском језику : Контиинентални дио Црне Горе*. Цетиње, 2002.
- BARTOLI, Matteo Giulio. *Das Dalmatische : Altromanische Sprachreste von Veglia bis Ragusa und ihre Stellung in der appennino-balkanischen Romania*. Bd. I–II. Wien: A. Hölder, 1906.
- BOERIO, Giuseppe. *Dizionario del dialetto veneziano*. Venezia: G. Cecchini, 1867³. (Terza edizione aumentata e corretta. Aggiuntovi l'indice italiano-veneto.)
- DAR = ПАРАНАГИ, Таче. *Dicționarul dialectului aromân : General și etimologic*. Editura Academiei Republicii Populare Române, 1963.
- DEMIRAJ, Bardhyl. *Albanische Etymologien : Untersuchungen zum albanischen Erb-wortschatz*. Amsterdam–Atlanta: Rodopi, 1997.
- DER = CIORANESCU, Alejandro. *Diccionario Etimológico Rumano*. Madrid–Tenerife: Biblioteca Filologica – Editorial Gredos, 1966.
- DMR = CAPIDAN, Theodor. *Meglenoromâni III : Dicționar meglenoromân*. București: Cultura națională, 1935.
- DULČIĆ, Jure, Pere DULČIĆ. „Рјечник бруšког говора.“ *Hrvatski dijalektološki zbornik* 7, 2, 1985: 373–747.
- EDV = ELMENDORF, John V. *An Etymological Dictionary of the Dalmatian Dialect of Veglia*. Chapel Hill, 1951. (PhD Thesis.)
- ERHSJ = SKOK, Petar. *Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika*. Zagreb: Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti, 1971–4.
- НАКАМИЕС, Рено. *Étude sur l'origine et l'évolution du diminutif latin et sa survie dans les langues romanes*. Helsinki: SKS, 1951. (Thèse de doctorat.)

- HIRTZ, Miroslav. *Rječnik narodnih zooloških naziva : Ribe (Pisces)*. Knj. III. Zagreb: Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti, 1956.
- IHR = KOVAČEC, August. *Istrorumunsko-hrvatski rječnik (s gramatikom i tekstovima)*. Pula: Mediteran.
- JE = VINJA, Vojmir. *Jadranske etimologije : Jadranske dopune Skokovu etimologijiskom rječniku*. Sv. I–III. Zagreb: Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, 1998–2004.
- JF = VINJA, Vojmir. *Jadranska fauna : Etimologija i struktura naziva*. Sv. I–II. Split: Logos – Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti, 1986.
- JIREČEK, Constantin. „Die Romanen in den Städten Dalmatiens Während des Mittelalters : I. Theil.“ *Denkschriften de Kaiserlichen Akademie der Wissenschaften : Philosophisch-historische Classe* 48, 1902: 1–104. (III. Abhandlung.)
- JKOĆIĆ, Branko. *Rječnik veličkoga govora*. Podgorica: Institut za crnogorski jezik i književnost, 2012.
- LANDI, Addolorata. *Gli elementi latini nella lingua albanese*. Napoli: Edizioni scientifiche italiane, 1989. (Publicazioni dell’Università degli Studi di Salerno. Sezione di Studi Filologici, Letterari e Artistici.)
- LIPOVAC-RADULović, Vesna. *Romanizmi u Crnoj Gori : Budva i Paštrovići*. Novi Sad: MBM plas, 1997.
- LIPOVAC-RADULović, Vesna. *Romanizmi u Crnoj Gori : Jugoistočni dio Boke kotorske*. Novi Sad: MBM plas, 2004³.
- LIV = RIX, Helmut. *Lexikon der indogermanischen Verben : Die Wurzeln und ihre Primärstammbildungen*. Wiesbaden: Reichert, 2001. (Bearbeitet von M. Kümmel, Th. Zehnder, R. Lipp und B. Schirmer.)
- MILAT PANŽA, Petar. *Rječnik govor Blata na Korčuli*. Zagreb: Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje, 2015.
- MS = MIKLOSICH, Franz (ed.). *Monumenta Serbica spectantia historiam Serbiae, Bosnae, Ragusii*. Viennae: Braumüller, 1858.
- MULJAČIĆ, Žarko. „Dalmatski elementi u mletački pisanim dubrovačkim dokumentima 14. st.“ *Rad Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti* 327, 1962: 237–380.
- MUSIĆ, Srđan. *Romanizmi u severo-zapadnoj Boki kotorskoj*. Beograd: Filološki fakultet u Beogradu, 1972.
- OTAŠEVIĆ, Dušan. *Njeguški rječnik*. Podgorica: Institut za crnogorski jezik i književnost, 2012.
- PELLIZZER, Antonio, Giovanni PELLIZZER. *Vocabolario del dialetto di Rovigno d'Istria*. Vol. I–II. Trieste – Rovigno: Centro di Richerche Storiche Rovigno – Unione Italiana - Fiume – Università popolare di Trieste, 1992. (Collana degli Atti n. 10.)
- PLSA = LIGORIO, Orsat. *Problem leksičke stratifikacije u adrijatistici*. Zadar: Sveučilište u Zadru. (Doktorski rad.)
- REKOVIĆ, Ibrahim. *Rječnik plavsko-gusinjskog govora*. Podgorica: Institut za crnogorski jezik i književnost, 2013.
- REW = MEYER-LÜBKE, Wilhelm. *Romanisches etymologisches Wörterbuch*. Heidelberg: C. Winter, 1935³.

- RJAZU = *Rječnik hrvatskog ili srpskog jezika*. Sv. I–XXIII. Zagreb: Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti, 1881–1976.
- ROCCHI, Luciano. *Latinismi e romanismi antichi nelle lingue slave meridionali*. Udine: Campanotto, 1990.
- SR = SKOK, Petar. *Slavenstvo i romanstvo na jadranskim otocima : Toponomastička ispitivanja*. Sv. I–II. Zagreb: Jadranski institut Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti, 1950.
- ŠUGAR, Ivan. *Hrvatski biljni imenoslov*. Zagreb: Matica hrvatska, 2008.
- TEKAVČIĆ, Pavao. *Uvod u vulgarni latinitet : S izborom tekstova*. Zagreb: Sveučilište u Zagrebu, 1970.
- VÄÄNÄNEN, Veikko. *Introduction au latin vulgaire*. Paris: Klincksieck, 1981³.

Орсат Л. Лигорио

ПРЕЛОМЛЕНИЕ ГЛАСНЫХ В ДАЛМАТИНСКИХ
ПРОИЗВОДНЫХ НА -ĚLLU, -А (О БАЛКАНСКОЙ ЛАТЫНИ XII)

Резюме

Преломление гласных в далматинском языке, судя по всему, шло в два этапа: в Черногории сербохорватские «реликты» далматинских производных на -ĚLLU, -А, видимо, показывают два различных отражения ё, а именно: схрв. *ě > ё and (i)jä. В статье утверждается, что реликты с ё продолжают фазу I преломления, т.е. ё > *јé, а реликты с (i)jä — фазу II, т.е. *јé > *јá. Из данных как будто выступает, что фаза I была общедалматинской, ибо она обильно представлена по всей Далмации, а фаза II — сугубо черногорской, она в основном отмечена в Черногории (и на о. Крк, в вельотском диалекте, где она давно отмечена и признана та-ковой).

Ключевые слова: историческая фонология, этимология, латынь, балканская латынь, далматинский, сербохорватский, Черногория, Которский залив, преломление гласных, латинское ё, суффикс -ĚLLU, -A.

Orsat L. Ligorio

VOWEL BREAKING IN DALMATIAN ROMANCE
DERIVATIVES IN -ĚLLU, -A (ON BALKAN LATIN XII)

Summary

Vowel breaking in Dalmatian Romance appears to have evolved in two phases and, in Montenegro, Serbo-Croatian ‘relics’ of Dalmatian Romance derivatives in -ĚLLU, -A

appear to show two distinct outcomes of the ē, namely Serbo-Croatian *^č>*jë* and (*i*)*jà*. The paper purports that *jë*-relics continue phase I of the vowel breaking, i.e. ē>**jé*, and that (*i*)*jà*-relics continue phase II of the process, i.e. **jé*>**já*. From the data, it would appear that phase I was all-Dalmatian, being well documented throughout Dalmatia, and that phase II was specifically Montenegrin, being by and large attested in Montenegro (and Veglia, in Vegliot, where it has long since been documented and recognised as such).

Keywords: historical phonology, etymology, Latin, Balkan Latin, Dalmatian Romance, Serbo-Croatian, Montenegro, Bocche di Cattaro, vowel breaking, Latin ē, suffix -ÉLLU, -A.